

Panium - Numara On Bir On Bir

On Bir, On Bir: Daniel'in ve Vahiy'in Peygamberlik Tanıklığı

Jeff Pippenger

2025-08-09

Panium üzerine çalışmamda bu noktaya gelmek benim için uzun bir süreç oldu ve “On Bir, On Bir” başlığı, Yahuda oymağının Aslanı’nın, Tanrı’nın halkının mühürlenmesi tarihinin içsel ve dışsal çizgilerini 11. bölüm ve 11. ayette ortaya koymak üzere Daniel kitabıyla Vahiy kitabını uyumlaştırdığını vurgulamayı amaçlar. Sınama dönemi kapanmadan hemen önce, Daniel ve Vahiy kitaplarında bulunan ve “on bir-on bir” olarak temsil edilen iki çizginin ifade ettiği içsel ve dışsal peygamberî tarihler “şimdiki hakikat” haline gelinceye kadar mühürlenmiş olan Vahiy’deki peygamberliğin açılması için bir buyruk verilir.

Ve bana şöyle dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü zaman yakındır. Haksızlık eden yine haksızlık etsin; kirlenen yine kirlensin; doğru olan yine doğruluğunu sürdürsün; kutsal olan yine kutsallığını sürdürsün. Vahiy 22:10, 11.

Lütuf zamanının kapanmasından hemen önce, "vakit yakındır" ve "İsa Mesih'in Vahiy"nin mührü açıldığında da "vakit yakındır".

Bu, Tanrı’nın, kullarına yakında olması gerekenleri göstermesi için İsa Mesih’e verdiği vahiydir. İsa, bunu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna’ya gönderip bildirdi. Yuhanna, Tanrı’nın sözüne, İsa Mesih’in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Ne mutlu bu peygamberliğin sözlerini okuyan ve işitenlere ve onda yazılanlara uyanlara; çünkü zaman yakındır. Vahiy 1:1-3.

Yahuda oymağının Aslanı, Temmuz 2023’te Gece Yarısı Çılgılığı mesajının gelişile birlikte yaptığı gibi “İsa Mesih’in Vahiy”nin mühürlerini açtığında, bu mühürlerin açılması O’nun “Palmoni”, Harika Sayıcı ya da Sırların Sayıcısı olduğunu da ortaya koyar. Bu gerçeği kabul etmemek, yüz kırk dört bini mühürleyen sınama sürecinde başarısız olmak demektir.

Ben gerçekten sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür; onun ayakkabılarını taşımaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek. Savurma yabası elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek, buğdayını ambarına toplayacak; ama samanı sönmeyen ateşte yakacak. Matta 3:11, 12.

"Bu arındırma sürecinin tam olarak ne zaman başlayacağını söyleyemem, ama çok uzun süre ertelenmeyecek. Elinde yabası olan O, tapınağını ondaki ahlaki kirlilikten arındıracak. Harman yerini iyice temizleyecek." Testimonies to Ministers, 372, 373.

Mühürlenme zamanını peygamberî bir sınama süreci olarak belirleyen peygamberlik çizgileri pek fazladır. Açıktır ki sınama süreci, Tanrı’nın peygamberlik Sözü’nü incelemek için doğru ya da yanlış yöntemi uygulama konusunda öğrencilerin yatkınlığına ve yeteneğine dayanmaktadır. Bu gerçek aynı zamanda esinli kayıtlarda da bolca ortaya konmuştur.

Bu dört gence gelince, Tanrı onlara her türlü öğrenim ve bilgelikte bilgi ve yetenek verdi; Daniel ise bütün görüşler ve düşler konusunda anlayış sahibiydi. Kralın onları huzuruna getirmelerini buyurduğu günlerin sonunda, hadımların başı onları Nebukadnezar'ın huzuruna çıkardı. Kral onlarla konuştu; aralarında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya gibisi bulunmadı. Bu yüzden kralın hizmetine girdiler. Kralın onlara sorduğu bilgelik ve anlayışla ilgili bütün konularda, onları ülkesindeki tüm büyücülerden ve münecimlerden on kat üstün buldu. Daniel 1:17-20.

Peygamberlik yorumunun başlıca kuralı, gerçeğin iki tanığın tanıklığıyla doğrulandığıdır; bu ilkeye güvenmeyenler kendi başarısızlıklarını hazırlarlar. Mühürleme zamanı sırasındaki sınama sürecinin bir unsuru, Daniel ve Yuhanna'nın yazılarında 11. bölüm 11. ayette temsil edilen iç ve dış tarihler arasındaki bağlantının kavranmasını içerir.

Vahiy hem mühürlü bir kitaptır hem de açılmış bir kitaptır. Bu dünyanın tarihinin son günlerinde gerçekleşecek olağanüstü olayları kaydeder. Bu kitabın öğretileri kesindir; mistik ve anlaşılmaz değildir. İçinde, Daniel'de olduğu gibi aynı peygamberlik çizgisi ele alınır. Tanrı bazı peygamberlikleri tekrarlamıştır; böylece onlara önem verilmesi gerektiğini göstermiştir. Rab büyük önemi olmayan şeyleri tekrarlamaz. Manuscript Releases, cilt 9, 8.

Daniel ve Vahiy kitapları iki tanığı temsil eder ve Vahiy'in on birinci bölümünde yüz kırk dört binin iki tanık olarak temsil edildiği görülür. Bölümün on birinci ayetinde, İlyas ve Musa tarafından temsil edilen iki tanık, hem kaynar yağda Yuhanna hem de aslanlar çukurunda Daniel tarafından tipolojik olarak örneklendirildiği üzere diriltir. Yüz kırk dört bin, Daniel ve Yuhanna tarafından ve ayrıca İlyas ve Musa tarafından temsil edilir. Yüz kırk dört bini ortaya çıkaran sınama sürecinde başarılı olmak için bir öğrencinin şunları anlaması gerekir: gerçeğin iki tanıkla sabit kılındığını; Daniel ve Vahiy kitaplarının iki tanığı temsil ettiğini; ve yüz kırk dört binin hem İlyas ve Musa hem de Daniel ve Yuhanna olarak tipolojik biçimde örneklendirildiğini.

Bu hakikatler, hem Daniel'de hem de Vahiy'de "on bir, on bir" ile temsil edilen iç ve dış tarihle ilişkili peygamberlik hakikatlerinin yalnızca kısa bir örneklemesidir. Palmoni olarak, Mesih iki pasajın uyumlandırılmasında rehberlik etti ve ayrıca on bir artı on birin yirmi iki ettiğini, bunun da iki yüz yirminin ondalığı ya da onda biri olduğunu, ki bu da tanrısallık ile insanlığın birleşiminin bir sembolüdür, gösterdi. Palmoni, ikiden fazla tanığa dayanarak, "iki yüz yirmi"nin tanrısallık ile insanlığın birleşimini temsil ettiğini ortaya koydu; bu da, Mesih'in düşmüş insan doğasını üzerine aldığında beden alışının bir tasviridir. Böyle yapmakla, insanlığa şu örneği sundu: Müjdenin gereklerini yerine getirmeye istekliyseler, Mesih kendi tanrısallığını bizim insanlığımızla birleştirmeye hazırdır. Bu nedenle tanrısallık ve insanlık iki tanıktır.

Sınama süresi kapanmadan hemen önce açığa çıkan "İsa Mesih'in Vahiyi", İsa'nın Tanrı'nın "Sözü" olduğunu da kapsar.

Başlangıçta Söz vardı; Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı; yaratılmış olanlardan hiçbir şey O olmadan yaratılmadı. O'nda yaşam vardı; yaşam da insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edemedi. Yuhanna 1:1-5.

Kutsal Kitap, tıpkı Mesih'in ilahi olanla insani olanın birleşimini temsil etmesi gibi, Tanrı'nın "Sözü"dür. Kutsal Kitap, Eski ve Yeni Antlaşma'nın iki tanığını temsil eder; bunlar Vahiy kitabının on birinci bölümünde Musa ve İlyas'tır.

"İki tanık hakkında peygamber ayrıca şöyle der: 'Bunlar, yerin Tanrısı'nın önünde duran iki zeytin ağacı ve iki şamdandır.' 'Sözün,' dedi mezmur yazarı, 'ayaklarıma kandil, yoluma ışıktır.' Vahiy 11:4; Mezmur 119:105. İki tanık, Eski ve Yeni Antlaşma'nın Kutsal Yazılarını temsil eder." Büyük Mücadele, 267.

İki tanık, iki zeytin ağacı, iki şamdan ve Eski ile Yeni Ahit'tir; bunlar paragrafta "Senin sözün" olarak temsil edilmektedir. Yahuda oymağından Aslan tarafından sınama süresinin kapanışından hemen önce mührü açılan "İsa Mesih'in Vahyi", yüz kırk dört binin arasına girmeye aday olanları sınavan "bilgide son artış"tır. "Bilgide son artış" aynı zamanda on bakire benzetmesindeki Gece Yarısı Çılgılığı mesajıdır.

"Sonra ben cevap verip ona dedim: 'Şamdanın sağındaki ve solundaki şu iki zeytin ağacı nedir?' Yine cevap verip ona dedim: 'Kendilerinden iki altın boru aracılığıyla altın yağ boşaltan şu iki zeytin dalı nedir?' O da bana cevap verip dedi: 'Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?' Ben de, 'Hayır, efendim,' dedim. Bunun üzerine dedi ki: 'Bunlar, bütün yeryüzünün Rabbi'nin yanında duran iki meshedilmiş olanlardır.' Zekeriya 4:11-14. Bunlar, Rab'bin Sözü'nü uyarılar ve yalvarışlarla halka ileten Tanrı'nın yaşayan habercilerinin yüreklerini simgeleyen altın kâselere boşalırlar. Söz'ün kendisi de betimlendiği gibi olmalıdır: bütün yeryüzünün Rabbi'nin yanında duran iki zeytin ağacından boşaltılan altın yağ. Bu, Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftizdir. Bu, iman etmeyenlerin ruhunu iknaya açacaktır. Ruhun ihtiyaçları yalnızca Tanrı'nın Kutsal Ruh'u'nun işleyişiyle karşılanabilir. İnsan, yüreğin özlemlerini doyumak ve isteklerini karşılamak için kendi başına hiçbir şey yapamaz." Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 4, 1180.

Tanrı'nın Sözü hem Kutsal Kitap hem de Mesih'tir ve Kutsal Kitap ile Mesih, tıpkı yüz kırk dört bin gibi, iki tanığı temsil eder. Bu iki tanık ise tanrısal olan ile insani olanın birleşimini temsil eder. Ayrıca içsel ve dışsal peygamberlik tarihlerini de temsil ederler. Tanıklar olarak, tanrısal olan ile insani olanın birleşiminin günah işlemediğini kanıtladılar. Ayrıca tanrısal ile insanlık arasındaki bağlantıyı da temsil ederler. İster bir merdiven, bir kanal, borular, melekler ya da Tanrı ile insan arasındaki iletişim bağı simgeleyen diğer semboller söz konusu olsun, insana iletilen mesaj her zaman yaşam ya da ölümdür.

Bütün dünyanın Rabbi'nin huzurunda duran meshedilmiş olanlar, bir zamanlar Şeytan'a örtücü keruv olarak verilmiş konuma sahiptirler. Tahtını kuşatan kutsal varlıklar aracılığıyla Rab, yeryüzünün sakinleriyle kesintisiz bir iletişim sürdürür. Altın yağ, Tanrı'nın lütfunu simgeler; bu lütufla Tanrı, imanlıların kandillerini titreyip sönmeyeceği diye sürekli besler. Tanrı'nın Ruh'u'nun iletileriyle bu kutsal yağ gökten dökülmeseydi, kötülüğün güçleri insanlar üzerinde bütünüyle denetim kurardı.

Tanrı'nın onuru, bize gönderdiği iletileri kabul etmediğimizde zedelenir. Böylece karanlıktakilere iletilmek üzere ruhlarımıza dökmek istediği altın yağ reddetmiş oluruz. Çağrı, "İşte, damat geliyor; onu karşılamaya çıkın," diye geldiğinde, kutsal yağ almamış,

yüreklerinde Mesih'in lütfunu özenle saklamamış olanlar, akılsız bakireler gibi, Rableriyle buluşmaya hazır olmadıklarını görecekler. Kendi içlerinde yağı elde edecek güç yoktur ve yaşamları mahvolur. Ama Tanrı'nın Kutsal Ruhu istenirse, Musa'nın yaptığı gibi, "Bana yüceliğini göster," diye yakarırsak, Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize bolca dökülecektir. Altın borular aracılığıyla altın yağ bize aktarılacaktır. "Ne güçle, ne kuvvetle; ancak benim Ruhum'la," diyor Orduların Rabbi. Doğruluk Güneşi'nin parlak ışınlarını alarak, Tanrı'nın çocukları dünyada ışıklar gibi parlarlar. Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Kutsal Ruh'un dökülüşü, Daniel kitabı ve Vahiy 11:11'in işaret ettiği iç ve dış tarihsel süreçler sırasında gerçekleşir. Daniel kitabının 11. bölümünün 11 ve 12. ayetlerinde, kimliği belirlenmesi gereken "en az" dört peygamberî karakter bulunmaktadır. 13–15. ayetlerde de kimliği belirlenmesi gereken dört karakter, 16. ayette ise dört karakter daha vardır. Şu anda tam da o tarihin içinde yaşıyoruz; bu yüzden, peygamberlik öğrencileri olarak, 11–16. ayetlerdeki sembolik karakterlerin kimler olduğunu belirlememiz gerekir; çünkü onlar, aynı bölümün 40. ayetinin gizli tarihini kapsayan bir peygamberlik çizgisini temsil eder.

Ayrıca, 1989'dan beri açığa çıkarılmakta olan kırkıncı ayetin tarihinde temsil edilen şahsiyetleri belirlemek de yerinde görünüyor.

Ve dedi: Yoluna git, Daniel; çünkü bu sözler son zaman gelinceye dek kapatılıp mühürlenmiştir. Birçokları arınacak, aklanacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük edecek; ve kötülerden hiçbiri anlamayacak; ama bilge olanlar anlayacak. Daniel 12:9, 10.

Kırkıncı ayet, zamanın sonu döneminde, 1798'de, Fransız Napolyon'un papayı esaret altına almasıyla başlar. Napolyon'un gerekçesi, 1797'de bozulmuş olan Tolentino Antlaşması'na dayanıyordu. Napolyon ile papanın mücadelesi, Daniel kitabının on birinci bölümünün altıncı ve yedinci ayetlerini yerine getiren tarihte daha önce tipolojik olarak örneklendirilmişti. Altıncı ve yedinci ayetlerin yerine gelişi bağlamında bozulmuş evlilik antlaşması ve güney kralının kuzey kralını yenilgiye uğratması, 1798'deki tarihte tekrarlandı; böylece Tanrı'nın Sözü'nün altıncı ve yedinci ayetlerdeki öngörüsünü ve bu ayetlerin Mısır'ın ikinci kralı Ptolemaios Philadelphos ile Suriye'nin üçüncü kralı Antiokhos Theos arasındaki savaşın başlangıcındaki yerine gelişini temsil ederler. Ptolemaios güney kralını, Antiokhos ise kuzey kralını temsil ediyordu.

Ayetlerin öngörüsü, bu öngörünün Ptolemy ve Antiochus'un tarihindeki gerçekleşmesiyle—ki bu da 1798'de Napolyon ile papanın tarihini tipolojik olarak temsil etmiştir—ve 1798'de Napolyon ile papanın tarihinin kendisiyle birlikte bir araya getirildiğinde, on birinci ve on ikinci ayetlerde Putin ve Zelenskyy'nin tarihini tipolojik olarak temsil eden üç çizgi ortaya koyar. Dolayısıyla, 1798'deki zamanın sonunun Napolyon ile papanın tarihini temsil ettiğini anlamak, orada bırakıldığında eksik kalır. Altıncı ve yedinci ayetlerin Napolyon ve papa hakkında neyi öngördüğünü ve Ptolemy ile Antiochus'un tarihinin aynı dönem hakkında ne öğrettiğini de anlamalıyız. Bu hakikat çizgilerini anladığımızda, o önceki tarihsel gelişmelerin kırkıncı ayetin başlangıçtaki tarihini belirlediğini ve bunu yaparken, Napolyon ve Ptolemy tarafından tip olarak temsil edilmiş ve altıncı ile yedinci ayetlerde önceden bildirilmiş olan Putin'in, on birinci ve on ikinci ayetleri yerine getirdiği anda kırkıncı ayetin sonunu da belirlediğini anlayabiliriz.

Yuhanna'nın onları tanımladığı şekliyle ejderha ile canavar arasındaki peygamberlik ilişkisine ya da Daniel'in onları "günlük" ve "ıssızlığın iğrençliği" olarak temsil edişine ilişkin önemli bir gözlem şudur: bunlar peygamberlik açısından birbirine çok benzer. Yuhanna bunu şöyle ifade eder.

Ve gücü canavara veren ejderhaya tapındılar; ve canavara tapınarak, "Canavar gibisi var mı? Onunla savaşmaya kim güç yetirebilir?" dediler. Vahiy 13:4.

Ejderhaya tapmak, canavara tapmaktır; çünkü her ikisi de putperestlik dinini temsil eder. Yuhanna gibi Daniel de, Daniel kitabının sekizinci bölümünün dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerindeki "küçük boynuz"u hem putperest hem de papalık Roma'yı temsil etmek için kullanır; ancak ikisini açıkça ayırt eder; putperest Roma'nın küçük boynuzunu eril, papalık Roma'nın küçük boynuzunu ise dişil anlamda tanımlar. Yedinci bölümde Daniel, putperest Roma'yı kendisinden önceki krallıklardan "farklı" olarak tanımlar ve ayrıca papalık Roma'nın da "farklı" olduğunu belirtir. Roma, ister putperest ister papalık olsun, farklıdır. Putperest Roma'yı temsil eden Roma'nın erkek sembolü Ahab ve Herod tarafından desteklenir. Her ikisi de papalığın sembolleriyle özdeşleştirilen kadınlarla evliydi. Kadın kilise siyasetidir ve erkek devlet siyasetidir; bu nedenle peygamberlik düzeyinde Tanrı'nın Sözü bir erkekle bir kadının bir olmasından söz ettiğinde, bununla putperest Roma ile papalık Roma'nın peygamberlik anlamında birbirine çok benzer olduğunu tasdik etmektedir; çünkü onlar tek bedendir.

Fransa'nın 1798'de papalıkla ilişkisi, on kral Roma'yı ateşle yakıp etini yediklerinde Amerika Birleşik Devletleri'nin papalıkla ilişkisine örnek teşkil eder.

Ve gördüğün canavarın üzerindeki on boynuz, fahişeden nefret edecek, onu ıssız ve çıplak bırakacak, etini yiyecek ve onu ateşle yakacak. Vahiy 17:16.

Fransa'nın papalığı 538'de iktidara getirdiği zamandaki papalıkla ilişkisi, yakında yürürlüğe girecek Pazar günü yasasında papalıkların ölümcül yarasını iyileştirme konusundaki Amerika Birleşik Devletleri'nin faaliyetini temsil eder.

Ve yeryüzünden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. İlk canavarın bütün yetkisini onun önünde kullanır ve yeryüzünde yaşayanların tümünü, ölümcül yarası iyileşmiş olan ilk canavara tapınmaya zorlar. Büyük harikalar yapar; öyle ki insanların gözleri önünde gökten yere ateş indirir. Ve canavarın önünde yapmaya yetkisi bulunan o mucizelerle yeryüzünde yaşayanları aldatır; yeryüzünde yaşayanlara, kılıç darbesiyle yaralanmış ve hayatta kalmış olan canavarın bir heykelini yapmalarını söyler. Vahiy 13:11-14.

1798'de, kırkinci ayetin gerçekleşmesiyle, "sonun zamanı", kuzeyin ruhsal kralının güneyin ruhsal kralı tarafından yerinden edildiğini belirtir. Bu peygamberlik tarihi, papalık yönetiminin bin iki yüz altmış yıllık döneminin son dönemidir; bu nedenle, o peygamberlik tarihinin başlangıcına ait peygamberlik özellikleri, sonunda temsil edilir. 538'de Kutsal Kitap peygamberliğindeki dördüncü krallık beşinciye, 1798'de ise beşinci krallık altıncıya yerini bıraktı.

538 aynı zamanda, Asur'un Efrayim'i esarete götürdüğü MÖ 723'te başlayan, İsrail'in kuzey krallığına karşı Levililer yirmi altıncı bölümdeki "yedi kez" lanetinin orta dönüm noktasıdır. Bu

nedenle 1798 yalnızca 538'in değil, MÖ 723'ün de peygamberlik niteliklerine sahiptir. MÖ 723'te İsrail'in on oymağı Asur tarafından yıkıma uğratılıyordu ve bin iki yüz altmış yıl sonra, 538'de, putperest Roma, papalık yönetimindeki Roma tarafından yıkılıyordu; o da "yedi kez" in sonunda 1798'de Fransa tarafından devrildi.

1798'de, güneyin kralı olan Fransa, papalığı tahttan indirdi. 538'de, pagan Roma'nın on krallığa parçalanmasının başlıca sembolü olan Fransa, papalığı tahta oturttu. Pazar yasası sırasında Amerika Birleşik Devletleri 538'deki Fransa'nın rolünü tekrarlar ve on kral papalığı ateşle yakıp etini yediklerinde Amerika Birleşik Devletleri 1798'deki Fransa'nın rolünü tekrarlar.

İsrail'in kuzey ve güney krallıklarına karşı "yedi kez" yargısı, kuzeyden gelen krallıklar tarafından uygulandı.

İsrail dağılmış bir koyundur; aslanlar onu uzaklara sürdüler: önce Asur kralı onu yiyip bitirdi; en son da Babil kralı Nebukadrezzar onun kemiklerini kırdı. Yeremya 50:17.

Asur, kuzeyden gelip MÖ 723'te on kabileyi fethetti ve Babil MÖ 677'de Yahuda'yı esir aldı. İsrail, Yahuda'ya göre kuzey krallığı olmakla birlikte, her iki krallık da kuzeyden gelen düşmanlar tarafından fethedildi; böylece onları esir eden düşmana göre hem İsrail hem de Yahuda güney krallıkları hâline geldi. MÖ 723, kuzey kralının güneydeki on parçalı bir krallığı fethetmesini temsil eder. 538, paganizmden papalizme bir geçişi ve ayrıca bir kuzey krallığının on parçalı bir krallığı fethetmesini temsil eder. 1798, on parçalı bir krallığı temsil eden bir güney kralı tarafından bir kuzey kralının yenilgiye uğratılmasını temsil eder.

Tam o saatte büyük bir deprem oldu; şehrin onda biri yıkıldı ve depremde yedi bin kişi öldü. Geriye kalanlar dehşete kapıldılar ve göklerin Tanrısı'na yücelik verdiler. Vahiy 11:13.

Roma'nın putperestlikten papalığa dönüştüğü 538 ile ilişkilendirilen geçiş dönemi, aynı zamanda Daniel kitabının sekizinci bölümünde erilden dişile geçiştir; bu da simgesel olarak devlet yönetiminden kilise yönetimine geçişi ifade eder. "Yedi zaman" peygamberliği "hakikatin" imzasını taşır; çünkü birinci harf (MÖ 723), İbranice alfabenin yirmi ikinci ve son harfini (1798) gösterir; on üçüncü ve orta harf ise isyanı (538) temsil eder. Daniel, "yıkımın suçu" ifadesiyle simgelenen "suç" un, kilise ile devletin birleşimi olduğunu ve ilişkide denetimin kilisede bulunduğunu belirtir. Söz konusu "suç" 538'i temsil eder; bu da, İsrail'in on kuzey oymağına karşı yedi zaman dönemindeki üç başlıca kilometre taşının ortası ve mecazi olarak on üçüncü harftir.

1798'de, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkıncı ayetinde ifade edilen "zamanın sonu"nda, ateist Fransa, Güney Kralı, Kuzey Kralı olan Papalığa ölümcül yarayı vurdu. 1989'da Papalık, o sırada Sovyetler Birliği hâline gelmiş olan ateist Güney Kralı'na karşı misillemede bulundu. Bu misilleme, Amerika Birleşik Devletleri ile Vatikan arasında gizli bir ittifakı içeriyordu. 1989'da Sovyetler Birliği'nin süpürülüp ortadan kaldırılması, kırkıncı ayetin yazılı peygamberlik mesajını sona erdirir ve bir sonraki ayet, kırk birinci ayet, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasını temsil eder. Dolayısıyla, 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşünden, bir sonraki ayetteki Pazar yasasına kadar, kırkıncı ayetin gizli tarihinde yaşıyoruz.

Kırkinci ayet, 1798’de güneyin kralı ile kuzeyin kralını tanımlayarak başlar; ardından 1989’da da güneyin kralı ile kuzeyin kralını ve savaş arabaları, gemiler ve atlılarla temsil edilen üçüncü bir gücü tanımlar.

Ve son zamanında güneyin kralı ona saldırarak; kuzeyin kralı ise savaş arabalarıyla, atlılarla ve çok sayıda gemiyle kasırga gibi ona karşı gelecek; ülkelere girecek, sel gibi taşacak ve geçip gidecek. Daniel 11:40.

1798’deki “zamanın sonu”nda Napolyon’un bizzat bir generali Vatikan’a girdi ve papa’yı alıp hapse attı. 1989’da 1798’e yönelik misilleme gerçekleşti. 1798 ile 1989 arasında tarihte gerçekleşen ve önemle not edilmesi gereken peygamberî geçişler vardı. Ateist Fransa, 1798 dönemindeki Güney kralı olarak Güney’in ilk ruhsal kralıydı ve Putin’in Rusyası da sonuncusu olmaya yazgılıdır. Fransa, Vahiy’in on birinci bölümünde tanımlanır; Sister White bunu doğrudan ateist Fransa olarak tanımlar. On birinci bölümde Fransa’yı tanımlayan iki sembolden biri Mısır’dır; Sister White Mısır’ı ateizmin bir sembolü olarak tanımlar. Bölümde, dipsiz çukurdan çıkan canavar, o dönemde tarih sahnesine çıkan ateizmdi.

Ateizm, 1798 döneminde Fransa ile başlayarak tarihe girer ve 1989’a gelindiğinde ateizmin manevi kralı Sovyetler Birliği olmuştur. 1989’da Sovyetler Birliği’nin, Papa II. Jean Paul ile Ronald Reagan arasındaki gizli ittifakın gerçekleşmesiyle silip süpürülmesi, Daniel kitabının 11. bölümünün 10. ayetinde önceden örneklenmişti; onuncu ayete ilişkin ikinci bir tanıklık ise, Yeşaya kitabında 7–11. bölümlerde ortaya konan ve İsrail’in kuzey ve güney krallıklarına karşı iki bin beş yüz yirmi yıl süren iki lanetle ilgili pasajda bulunur.

Bu nedenle 1989, son günlerin peygamberlik muammalarını çözmeye referans noktası haline gelir. İşte o zaman kırkinci ayetin mührü açıldı. Artık şu anlaşılabilir: kırkinci ayet 1798’de başlar ve kırk birinci ayetin Pazar günü yasasında sona erer.

Pazar yasası geldiğinde Amerika Birleşik Devletleri bir ejderha gibi konuşacak ve Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak egemenliğine son verecek. İktidar dönemi, beşinci krallık ölümcül bir yara aldığında, 1798’de başladı. 1798’de Amerika Birleşik Devletleri Yabancılar ve İsyan Yasaları’nı kabul etti ve böylece altıncı krallığın sonunu daha en başında simgelemiş oldu. Bu nedenle kırkinci ayet, Amerika Birleşik Devletleri’nin Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak tarihidir.

1798, İbranice alfabenin ilk harfidir; Pazar yasası, İbranice alfabenin yirmi ikinci ve son harfidir ve 1989, on üç sayısının ve İbranice alfabenin on üçüncü harfinin simgelediği isyanı temsil eden ortadaki yol işaretidir. 1989, Kutsal Kitap peygamberliğindeki Mesih karşıtıyla Reagan’ın gizli ittifakının isyanını temsil eder. 1989, Anayasa’ya karşı tırmanan bir isyan döneminde görev yapan son sekiz başkanın ilkinin ortaya çıkarır. 1989, Yedinci Gün Adventistleri arasında, ibadet edenlerden iki sınıf ortaya çıkarmak üzere tasarlanmış bir sınama sürecini başlattı. Sadık olanlar azdır, sadık olmayanlar ise çoktur. 1989, kırkinci ayetin ortadaki yol işaretini temsil eder ve on üçüncü harfin simgelediği isyanı temsil eder. Kırkinci ayet “hakikat”in imzasını taşır.

Kırkınıc ayette kuzeyin ve güneyin kralları vardır; ayetin sonundaki tarihte bunlar farklıdır. Ayrıca, Yuhanna'ya göre dünyayı Armageddon'a götürmek için ejderha ve canavarla birlikte çalışan sahte peygamber olan Amerika Birleşik Devletleri de vardır. Kırkınıc ayette güneyin kralı ejderha, kuzeyin kralı canavardır; savaş arabaları, gemiler ve atlılar sahte peygamberdir. Kırkınıc ayetin 1989'daki gerçekleşmesi, on birden on beşe kadar olan ayetleri anlamak için önemli bir peygamberlik niteliği haline gelir. 1989 konusunda doğru değilseniz, bugün içinde bulunduğumuz tarih hakkında mantıken doğru olamazsınız.

1989'dan Pazar yasasına kadar, papalık için  vekalet savaşı onuncu ayetten on beşinci ayete kadar olan ayetlerde temsil edilmektedir. Bu ayetler, aynı "Antiochus Magnus"un onuncu ile on beşinci ayetlerin tarihsel gerçekleşmesindeki  savaşın her birinde bulunması nedeniyle, tek bir kesintisiz tarih olarak değerlendirilmelidir.

 savaşın tümü tek bir kehanet çizgisidir; çünkü Antiochus Magnus  savaşın her birinde yer almıştır. Onuncu ayet ve Yeşaya 8:8, kırkınıc ayetin 1989'daki gerçekleşmesine iki tanık sunar. Kırkınıc ayet, onuncu ayette ve Yeşaya 8:8'de referans noktasıdır. "Savaş arabaları, gemiler ve atlılar", Vahiy'in on nc bölümündeki yeryüzü canavarının iki boynuzunu temsil eder. Sonunda, Amerika Birleşik Devletleri "bir ejderha gibi konuştuğunda" iki boynuz artık Cumhuriyetçilik ve Protestanlık olmayacaktır. O zamanda, sözde Protestanlar Katoliklikle birleşecek ve Anayasal Cumhuriyet bir diktatörlüğe dönüştürülecektir. O dönemde yeryüzü canavarının iki boynuzu ekonomik ve askeri güç olacaktır. Vahiy'in on nc bölümünde Amerika Birleşik Devletleri, satın alıp satabilmek için ve ayrıca ölüm tehdidi altında dünyayı canavarın işaretini kabul etmeye zorlar. Bu iki boynuz, ekonomik gücü temsil eden Daniel'in "gemileri" ve askeri gücü temsil eden onun "atlıları ve savaş arabaları"dır.

1989 şunu ortaya koyar: On birden on beşe kadar olan ayetlerde Raphia ve Panium savaşlarının tarihsel gerçekleşmesi uygulandığında, 1989'u ve Sovyetler Birliği'nin kşn anlamak için kullanılan aynı peygamberi metodoloji kullanılmalıdır; çünkü Antiochus Magnus, on ile on beşinci ayetler arasında temsil edilen  savaşın hepsinde yer almıştır. Antiochus, savaş arabaları, gemiler ve atlıların gücünü temsil eder; bu g 1989'da, sekiz başkanın ilki olan Ronald Reagan'dı; bunlardan sonuncusu aynı zamanda altıncıydı ve şimdi de yediden olan sekizinci.

Yeşaya 23'e göre, papalık gücü (yeryüzünün krallarıyla zina eden fahişe), Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallık olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin egemenliği sırasında gizli kalacaktır. 1989'da, daha önce Antiochus Magnus tarafından simgelenmiş olan Amerika Birleşik Devletleri, 1798'de papalığa ölümcül bir yara vurmuş olan ateizm canavarına karşı papalığın yürüttüğü savaşta vekil gücüydü.

Onuncu ayetten on beşinci ayete kadarki  savaş, kuzeyin kralı ile güneyin kralı arasındaki savaşı temsil eder; kuzeyin kralı, Sur'un gizli fahişesi olarak, gücünü yeniden tesis etmeye ve ateizmin kralı—güneyin kralını—yenmeye doğru ilerlerken vekil güçleri kullanır. Onuncu ayetten on beşinci ayete kadarki  savaşın tarihsel gerçekleşmeleri bize şunu öğretir: birinci ve son savaşlarda Antiochus Magnus kazandı, ama ortadaki savaşı kaybetti. 1989'daki Ronald Reagan yıllarının, Papa II. Jean Paul ve Sovyetler Birliği'nin kşyle birlikte görülen peygamberi

özellikleri, üç savaşın sonuncusunda bir karşılık bulacaktır; çünkü sınama dönemi kapanmadan hemen önce mühürleri açılan ayetler bunlardır. Kırkıncı ayetin 1798’de ve sonra 1989’da mühürünün açılması gibi, söz konusu ayetin mühürü sonda, Temmuz 2023’ten itibaren açıldı.

İsa Mesih’in Vahyi’nin mühürleri, lütuf kapısı kapanmadan hemen önce açılır ve İsa’nın ilk ve son olduğuna dair en yüce gerçeği içerir; bu nedenle her zaman sonu başlangıçla ortaya koyar. Adventizm için lütuf kapısı Pazar yasasında kapanır ve lütuf kapısının kapanmasından hemen önce İsa Mesih’in Vahyi’nin mühürleri açılır. Pazar yasasının kapalı kapısında sona eren mesaj, Millerit tarihinde 22 Ekim 1844’ün kapalı kapısına götüren Geceyarısı Çılgılığı mesajıdır. Kırkıncı ayetin başındaki, aynı zamanda Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak Amerika Birleşik Devletleri’nin başlangıcı olan 1798’deki mühürlerin açılması, kırkıncı ayetin ortasındaki 1989’daki mühürlerin açılmasını ve Amerika Birleşik Devletleri’nin kademeli sonunun başlangıcını tipolojik olarak örnekledi. 1989’u tripleyen 1798’deki mühürlerin açılması, 2023’te Geceyarısı Çılgılığı mesajının mühürlerinin açılmasına iki tanığı temsil eder. 1798, 1989 ve 2023 olmak üzere üç işaret taşı bulunan hat, on bakirenin arındırılmasına ilişkin içsel çalışmayı ve Kutsal Kitap peygamberliğindeki altıncı krallığın dış hattını tanımlar.

On birinci ayette dile getirilen ve Antiokhos'un Ptolemaios tarafından yenildiği Raphia Savaşı'nda gerçekleşen savaş, Papalık adına hareket eden vekil gücün bir yenilgisini temsil eder; bu mevcut savaşta söz konusu vekil güç, AB ve NATO'yu oluşturan Batı Avrupalı küreselci uluslarla ittifak hâlindeki Ukrayna'nın Nazileridir ve bunlar Birleşmiş Milletler'in siyasi ve ekonomik küreselcileriyle tam bir uyum içindedir. Antiokhos Magnus üç savaşın tamamında yer alıyor ve güneyin kralına karşı Papalık vekil gücünü temsil ediyorsa, bu nasıl olur da 1989'da Amerika Birleşik Devletleri, sonra Raphia Savaşıyla örneklenen biçimiyle Ukraynalılar ve ardından Panium Savaşı'nda yeniden Amerika Birleşik Devletleri olabilir? Onuncu ayet, on birinci ayetten on beşinci ayete kadar olan ayetlerin anahtarındır; çünkü 1989'daki gerçekleşmesi, üç vekâlet savaşının ilkinine ilişkin peygamberlik özelliklerinin bir örneğini sunar. Antiokhos'u Papalık vekil gücü olarak tanımlamanın, buna karşın üç savaşın her birini Amerika Birleşik Devletleri'ne atfetmemenin peygamberlik gerekçesi nedir?

Rafia Muharebesiyle örneklenen Ukrayna savaşı tarihinde, Amerika Birleşik Devletleri Ukrayna'daki Nazileri vekil gücü olarak kullandı; hem de papalığın, kirli işlerini yapmak için her zaman ve yalnızca vekil güçler kullanan o gücün, bir imgesini oluşturduğu tam o tarihte.

Onuncu ile on beşinci ayetlerdeki vekâlet güçleri sorusunu yanıtlamak, Antiokhos’un bir sembol olarak özelliklerine dair peygamberî bir incelemeyi gerektirir. Diadoklar Savaşları, MÖ 323-281 yılları arasında, Büyük İskender’in generalleri ve ardılları olan Diadoklar (Yunanca “ardıllar” demektir) arasında, onun MÖ 323’teki ölümünün ardından geniş imparatorluğu üzerindeki kontrol için yapılan bir dizi çatışmaydı. İlk Antiokhos, Seleukos İmparatorluğu’nu kuran, Büyük İskender’in diadoklarından (ardıllarından) biri olan Seleukos I Nikator’un oğlu Antiokhos I Soter’di.

Antiokhos adı, desteklemek için birinin yerine geçen kişi anlamında anlaşılabilir. Antiokhos, Roma’nın bir simgesidir ve Papalık Roması Mesih karşıtıdır; Antiokhos gibi benzer bir

sembolizme sahiptir. Antiokhos adı, Seleukos İmparatorluğu'nun kurucusunun oğlunu ifade ediyordu ve bu bakımdan Antiokhos babasının yerine geçmiş, onun vekili olarak durmuştur. Kardeş White hem Şeytan'ı hem de papayı Mesih karşıtı olarak tanımlar ve papayı yeryüzünde Şeytan'ın temsilcisi olarak belirtir. Bu ad, kısmen I. Antiokhos Soter ve adını I. Seleukos'un ya babasından ya da oğlundan alan Antakya kentiyle olan bağlantısı nedeniyle Seleukos İmparatorluğu'nda belirgin bir hanedan adı haline geldi. Papa Şeytan'ın vekilidir ve simgesel olarak Antiokhos adı, başkentini Babil'e yerleştiren kuzey krallığının kurucusu olan babasının yerine geçen bir vekili temsil eder.

Büyük İskender'in MÖ 323'teki ölümünden sonra, imparatorluğu Diyardoklar (halefler) arasında parçalandı. Babil Paylaşımı'nda (MÖ 323), Seleucus başlangıçta, İskender'in imparatorluğunun naibi Perdikkas'ın emrinde Yoldaşlar süvarisinin komutanlığına (itibarlı bir askerî görev) atandı. MÖ 321'e gelindiğinde, Perdikkas'ın ölümünün ve Diyardoklar arasındaki ek müzakerelerin ardından Triparadisus Paylaşımı sırasında Seleucus, Babilonya'nın satrabı (valisi) olarak atandı. MÖ 316'da, bir başka Diyardok olan Antigonos I Monophthalmus, artan gücü nedeniyle Seleucus'u Babil'den kaçmaya zorladı. Seleucus, Mısır'da Ptolemy I Soter'e sığındı. MÖ 312'de, Seleucus Ptolemy'nin sağladığı küçük bir kuvvetle Babil'e döndü. Antigonos'un kuvvetlerini yenerek Babil'i yeniden ele geçirdi; böylece iktidarının temelini atmış oldu. Bu olay, çoğu zaman Seleukos İmparatorluğu'nun kuruluşu olarak kabul edilir ve tarihsel hesaplamalarda Seleukos Çağı'nın başlangıcı olarak MÖ 312 esas alınır.

Seluecus adı Yunancadan türemiştir ve “ışık”, “parıltı” veya “alev” anlamına gelen selas (σέλας) kökünden gelir. Ad, parlaklık ya da aydınlığı çağrıştırır; Seleukid İmparatorluğu'nun kurucusu olan ve gökte ışık taşıyıcısı olmuş babayı simgeleyen Seleucus I Nicator gibi önde gelen bir figüre yakıştır.

Dünyevi kazançları ve onurları güvence altına almak için kilise, yeryüzünün ileri gelenlerinin lütfunu ve desteğini aramaya yöneltildi; ve böylece Mesih'i reddedince, Şeytan'ın temsilcisine—Roma piskoposuna—bağlılığını sunmaya sevk edildi. Büyük Tartışma, 50.

Antiochus Magnus, papalık gücünün vekilini temsil eder; tıpkı papanın Şeytan'ın vekilini temsil etmesi gibi. Antiochus'un sembolizmi, farklı vekil güçlere izin verir; tıpkı çok sayıda papanın olması gibi. Reagan 1989'un vekiliydi, Ukrayna 2014'te Amerika Birleşik Devletleri'nin vekili oldu ve Trump Panium Savaşı'ndaki vekildir. Reagan ilkti, Trump sonuncu ve Zelenskyk ortadaki isyandır.